

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 15Csp/258/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317217626
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Jakubovič
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2021:2317217626.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudcom JUDr. Rastislavom Jakubovičom v právnej veci žalobcu: Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, IČO: 30 807 484, so sídlom Ul. 29 augusta č. 8, Bratislava, proti žalovaným: X./ V. A., G.. XX.XX.XXXX, X/ P. A., G.. XX.XX.XXXX, U. K. C. XXX/X, M. M., obaja v konaní zastúpení advokátkou: JUDr. Eva Skačániová, so sídlom Korzo Bélu Bartóka 789/3, Dunajská Streda, o zaplatenie 39.485,58 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1/ a 2/ rade sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu vo výške 39.485,58 Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pričom plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť plniť druhému v rozsahu tohto plnenia.

II. Súd žalobcovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 31.08.2017 sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 39.485,58 Eur.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaný 1/ a žalovaný II dňa 19.4.2011 v čase cca o 14,30 hod. v obci I. v areáli miestnej živnostenskej farmy pri elektrickej bariére oplotenja ohrady slúžiacej pre výbeh teliat, po predchádzajúcej slovnej výmene názorov spoločným konaním fyzicky napadli poškodeného T. Q. C., G.. XX.XX.XXXX, E. K. Č.. V. XX, XXX XX K., tým spôsobom, že žalovaný 1/ silno sotil rukami poškodeného do hrudníka, následkom čoho neudržal rovnováhu a spadol na elektrické bariérové oplotenie za sebou, na ktorom sa zachytil rukami, keď k poškodenému pristúpil žalovaný 2/ a päšťami rúk opakovane asi 3x udrel poškodeného do oblasti tváre, konkrétne úst na ľavej strane a oblasti nosa, pričom sa poškodenému podarilo zachytiť obe ruky útočníka, následne žalovaný 1/ niekoľkokrát nohou kopol poškodeného do somatickej oblasti vrátane nôh. Spoločným konaním žalovaného 1/ a žalovaného 2/ bola poškodenému T. Q. C. spôsobená ľahká ujma na zdraví v podobe drobných tržných rán v strednej tretine hornej a dolnej pery, pohmoždenie pravého predlaktia s opuchom, pohmoždenie s opuchom ľavej strany tváre v mieste nad jarmovou kosťou nad ľavou očnicou pred ľavou ušnicou, pohmoždenie pravého bedrového zhybu. Krvácanie z nosa vplyvom pohmoždenia, ako aj pohmoždenie ľavej očnej gule s opuchom sietnice a podliatinou dolného viečka, zlomeniny koruniek oboch horných prvých rezákov, podvrtnutie krčnej chrčtice. Rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. XXT/XXX/XXXX, zo dňa 18.01.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 15.11.2016 v spojitosti s uznesením Krajského súdu Trnava 3To/74/2016 zo dňa 15.11.2016, boli žalovaní uznaní vinnými z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. V súvislosti s úmyselným ublížením na zdraví, ktorého sa podľa Rozsudku Okresného súdu Galanta, XXT/XXX/XXXX zo dňa 18.01.2016 dopustili žalovaný 1/ a žalovaný 2/ spoločným konaním, sa poškodený stal dočasne práceneschopným od 20.04.2011 do 12.07.2011. Túto udalosť

nahlásil zamestnávateľ poškodeného ako pracovný úraz. Poškodený od 18.4.2012 bol posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne uznaný invalidným s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45%. Podľa vyjadrenia posudkového lekára zo dňa 14.3.2017 invalidita poškodeného v plnej miere súvisela s pracovným úrazom, ktorý utrpel dňa 19.4.2011. Následne od 6.9.2013 bola miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť poškodeného zvýšená o 10% v dôsledku iných zdravotných postihnutí. Pričom táto skutočnosť bola zohľadnená aj pri stanovení výšky vzniknutej škody. Sociálna poisťovňa, pobočka Galanta v súvislosti so zdravotným poškodením, ktoré poškodený utrpel dňa 19.4.2011, vyplatila poškodenému nasledujúce dávky sociálneho poistenia: nemocenské dávky za obdobie od 30.04.2011 do 12.07.2011 vo výške 1.336,40 Eur, invalidný dôchodok za obdobie od 18.04.2012 do 05.10.2015 vo výške 13.429,58 Eur, úrazový príplatok za obdobie od 20.04.2011 do 12.07.2011 vo výške 830,30 Eur, úrazová renta za obdobie od 13.07.2011 do 31.12.2015 vo výške 12.059,30 Eur, náhrad za bolesť vo výške 3.655 Eur, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 8.175 Eur, v zmysle ustanovenia § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám právo na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok. Na základe tejto skutočnosti žalobca výzvou č. 2/2017 a výzvou č. 3/2017 zo dňa 18.01.2017 vyzvala žalovaného 1/ a žalovaného 2/ na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť celkovú škodu, poskytnutú poškodenému vo forme dávok sociálneho poistenia v celkovej výške 39.485,58 Eur. Na základe vyššie uvedeným výzvam bolo žalobcovi dňa 3.2.2017 doručené spoločné podanie žalovaného 1/ a žalovaného 2/, v ktorom odmietli uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť celkovú škodu.

3. Žalovaní vo svojom odpore proti platobnému rozkazu č.k. 15 Csp/258/2017-54 zo dňa 05.01.2018, doručeným súdu dňa 16.02.2018 uviedli, že žalobu pokladajú v celom rozsahu za nedôvodnú. Žalobca nepopísal pravdivo všetky potrebné skutkové okolnosti, nesprávne vec právne posúdil, požadované plnenie neosvedčil, jeho zákonnosť a dôvodnosť nepreukázal. Už zo žalobcom pripojených dôkazov je zrejme nesúlady a protirečivosti medzi tvrdeniami žalobcu a obsahom týchto listín. Je nesporné, že v tr. konaní vykonaným dokazovaním, ale najmä znal. posudkom Č. XX/XXXX MUDr. Zdena Móresa, ktorý vypracoval k 12.12.2012, k nemu pripojených lekárske správ, z jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní 30.5.2014 boli preukázané zranenia poškodeného v rozhodnutiach súdov uvedené, ktoré si vyžiadali dobu liečenia spojenú s práceneschopnosťou poškodeného v trvaní od 14 do 21 dní, t.j. maximálne od 19.4.2011 do 9.5.2011 (a nie do 12.7.2011 ako to uvádza žalobca), pričom znalec len túto dĺžku liečby o práceneschopnosti poškodeného pokladal za dôvodnú. Znalec v čase podania znal. posudku mal vedomosť, že poškodený pokračoval v liečbe (čo sám znalec výslovne uviedol), ale liečenie poškodeného už nebolo v príčinnej súvislosti so zraneniami, ktoré vzniklo konaním žalovaných. Mohol byť preto poškodený ďalej liečený i práceneschopný, ale nie z dôvodov zranení, ktoré vznikli konaním žalovaných. Znalec presne uviedol, ktoré zranenia v príčinnej súvislosti s konaním žalovaných pokladal za preukázané a konštatoval, že poškodený nebol závažným spôsobom obmedzený v bežnom - obvyklom - spôsobe života. Nepochybne musel strpieť pobyt v nemocnici 7 dní a najviac 4-5 dní bolesti. K zlomeniu nosa nedošlo, na zuboch došlo len k poškodeniu skloviny bez akejkoľvek liečby, k zhojeniu došlo spontánne, bez následkov. Poškodený neutrpel ani otras mozgu, nebol zasiahnutý elektrickým prúdom, išlo o ľahký úraz. Znalec poukázal na častú snahu pacienta predlžovať dĺžku práceneschopnosti pre účely rentové a pod., čo mohlo v danom prípade byť dôvodom, prečo si poškodený zrejme vynútil dlhšiu PN u svojho príslušného praktického lekára. Znalec sa jasne vyjadril, že poškodený, s odkazom na správu II. Neurologickej kliniky v Bratislave, kde bol posudzovaný aj psychológom) je frustrovaná osobnosť so zvýšenou intrapsychickou tenziou a predstieraním, že trpí väčšími ťažkosťami, ako sú objektívne dané. Ďalej znalec uviedol, že za 19 rokov jeho znaleckej činnosti, pri obdobných incidentoch sa nestretol s následným rozvojom posttraumatickej stresovej poruchy. U poškodeného dominuje skôr reaktívny depresívny syndróm zo psychologického hľadiska. Znalec jednoznačne konštatoval, že zranenia nezanechali žiadne trvalé následky, poškodený nebol žiadnym závažným spôsobom obmedzený na bežnom obvyklom spôsobe života, jeho zdravotný stav nebol vážny, nevykazoval ani podstatné zmeny. Nevyskytli sa žiadne komplikácie. Je preto nedôvodná dĺžka PN od 30.4.2011 do 12.7.2011 a s tým spojená výplata nemocenských dávok, pretože nie je daná príčinná súvislosť medzi konaním žalovaných (zavinením) a týmto následkom. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne Č.. XXX XXX XXXX J. XX.X.XXXX, ktoré bolo k dispozícii v trestnom konaní vyplýva, že poškodenému vznikol nárok na invalidný dôchodok 12.4.2012 pretože poklesla jeho schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť o 45%. Dôvod doposiaľ nebol zistený a žalobcom ani deklarováný. Ak dôvodom invalidity boli naozaj psychické problémy poškodeného. Potom je viac ako pochybný fakt, že

poškodený stále vlastní oprávnenie k držbe poľovníckych zbraní o poľuje bez prerušenia, bez ohľadu na incident z 19.4.2011. V tomto ohľade sa obrátili na Okresné riaditeľstvo PZ v Pezinku. Z dôkazu, ktorý bol zadovážený v trestnom konaní, z odborného posudku o invalidite Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava z 12.4.2012, bolo totiž zistené, že poškodený trpí poruchami správania poruchami nálad (depresiou v stredne ťažkej forme) a preto je invalidný. Je viac ako nepochybné, že takáto porucha neodôvodňuje psychickú spôsobilosť k držbe zbrojného preukazu. Krajské riaditeľstvo PZ 22.5.2015 uviedlo, že poškodený im predložil 25.3.2015 aktuálny lekársky posudok o jeho spôsobilosti na držanie zbrane na základe klinického psychológa. Z doposiaľ zistených a potvrdených skutočností plynie, že invalidita nemôže a ani nesúvisí s konaním žalovaných, nemožno preto od nich požadovať regresný nárok na úhradu žalobcom vyplatených dávok, z titulu invalidity poškodeného, a ani ďalších nárokov s tým súvisiacich, ktorých opodstatnenosť žalobca v konečnom dôsledku ani nepreukázal. Za jednorazové dávky možno pokladať bolestné (vyplatené 23.11.2012) sťaženie spoločenského uplatnenia (25.1.2013). Je nepochybné, že žalobca musel mať vedomosť o zavinenom protiprávnom konaní žalovaných. Nároky z týchto titulov pokladajú žalovaní za premlčané. Ostatné nároky predstavujú opakované plnenia, ktoré sa premlčali postupne, pri nemocenských dávkach do 31.8.2015 a tiež čiastočne pri úrazovej rente.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 28.03.2018 uviedol, že v uvedenom prípade protiprávnosť konania žalovaných bola jednoznačne preukázaná až právoplatným rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. XXT/XXX/XXXX, zo dňa 18.01.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 15.11.2016 v spojitosti s uznesením Krajského súdu Trnava XTo/XX/XXXX J. V.Ň. XX.XX.XXXX. Až predmetným rozsudkom súdu boli žalovaní uznaní vinnými, že spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví, čím spáchali prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Žalobca následne výzvami č. 2/2017 a č. 3/2017 zo dňa 18.01.2017 (doručené žalovaným dňa 27.01.2017) vyzval žalovaných k uznaniu a dobrovoľnému plneniu povinnosti nahraďiť škodu, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatom dávok sociálneho poistenia. Po neúspešnom vymožení predmetnej škody si Sociálna poisťovňa uplatnila v zmysle § 238 ods. 6 nárok na náhradu škody v civilnom sporovom konaní dňa 31.08.2017, t.j. pred uplynutím trojročnej premlčacej doby. Na základe vyššie opísaného skutku, ktorého sa dopustili žalovaní spoločným konaním, sa stal poškodený T. Q. C. dočasne práceneschopným v období od 20.04.2011 do 12.07.2011. Nemocenská dávka bola priznaná za obdobie od 30.04.2011 do 12.07.2011 v celkovej výške 1336,40 EUR. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Galanta vyplýva, že znalec z odboru zdravotníctva, odvetvie chirurgie a traumatológie, MUDr. Zdeno Móres vypracoval znalecký posudok č. XX/XXXX, záverov ktorého sa pridržiaval aj na hlavnom pojednávaní dňa 26.05.2014. Z uvedeného posudku vyplýva, že dobu liečenia poškodeného určil na 14-21 dní. Pričom však konštatoval, že posudzovanie doby pracovnej neschopnosti je výlučne v kompetencii príslušného praktického lekára, ktorý pozná pacienta a vývoj jeho zdravotného stavu, sleduje výskyt prípadných komplikácií závislých od veku, biologického stavu, psychickej reakcie. Znalec v predmetnej veci nevyslovil jednoznačne, že v prípade poškodeného došlo k umelému naťahovaniu dĺžky dočasnej pracovnej neschopnosti. Posudkový lekár Sociálnej poisťovne nedisponuje s kompetenciou prehodnocovať a určovať dĺžku práceneschopnosti, jedine kontrolovať v intenciách zákona o sociálnom poistení dodržiavanie liečebného režimu práceneschopného poistenca a posudzovanie spôsobilosti na prácu. Posudkový lekár Sociálnej poisťovne uznal dňa 12.4.2012 poškodeného za invalidného s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45%. Rozhodujúcim zdravotným postihnutím odôvodňujúcim invaliditu bolo zdravotné postihnutie zaradené do Kapitoly V -Duševné choroby a poruchy správania, pod Položku 3-Poruchy nálad (depresívne), písmeno a- stredne ťažké formy. V rámci kontrolnej lekárskej prehliadky vykonanej dňa 03.10.2013 posudkový lekár určil mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 55% s dátumom od 6.9.2013, pričom z toho miera poklesu v rozsahu 45% predstavuje rozhodujúce zdravotné postihnutie zdravotné postihnutie zaradené do Kapitoly V -Duševné choroby a poruchy správania, pod Položku 3-Poruchy nálad (depresívne), písmeno a- stredne ťažké formy a miera poklesu v rozsahu 10% predstavuje iné zdravotné postihnutia odlišné od rozhodujúceho zdravotného postihnutia. V rámci ďalšej kontrolnej lekárskej prehliadky vykonanej dňa 05.04.2017 posudkový lekár opätovne určil mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 55% v rovnakom rozsahu ako v roku 2013. V zmysle platnej legislatívy posúdenie zdravotného stavu na účely invalidného dôchodku patri jedine do kompetencie posudkového lekára Sociálnej poisťovne, ktorý zdravotný stav posudzoval na základe lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja a ďalšej liečby, a komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia

pracovnej rehabilitácie a rekvalifikácie. Poškodenému bol priznaný invalidný dôchodok za obdobie od 18.04.2012 do 05.10.2015 vo výške 15.226,93 Eur, pričom škoda, ktorú si žalobca uplatňuje z titulu výplaty invalidných dávok za uvedené obdobie, je stanovená po zohľadnení zvýšenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 10% v dôsledku iných zdravotných postihnutí, vo výške 13.429,58 Eur. Podľa vyjadrenia posudkového lekára Sociálnej poisťovne MUDr. Emila Seligu zo dňa 14.3.2017 vyplýva, že, invalidita poškodeného súvisela v plnej miere s pracovným úrazom (napadnutím poistenca) z 19.4.2011, poškodený pred vznikom pracovného úrazu netrpel psychickými problémami, úrazová renta poškodeného súvisela v plnej miere s pracovným úrazom- napadnutím klienta druhou osobou z 19.4.2014. Posudkový lekár Sociálnej poisťovne nemá v kompetencii skúmať na účely priznania invalidného dôchodku, či poistenec disponuje so zbrojným preukazom alebo nie. Posudkový lekár pri posudzovaní zdravotného stavu v roku 2012, v roku 2013 ako aj v roku 2017 posudzoval mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť poškodeného okrem iného aj na základe lekárskeho správ pochádzajúcich z psychiatrického vyšetrenia poškodeného z roku 2016.

5. Súd vo veci vytyčil pojednávanie na deň 02.10.2018 o 13:00 hod.. Na predmetnom pojednávaní sa zamestnankyňa žalobcu v podstate pridržiavala k svojim predchádzajúcim písomným podaniam.

6. Následne predstúpil právny zástupca žalovaných, ktorý poukázal na svoje doterajšie vyjadrenia, pričom zdôraznil, že nie je možné súhlasiť so stanoviskom žalobcu podľa ktorého sa má až po rozhodnutí súdov v trestnom konaní dozvedieť, kto zodpovedá za vzniknutú škodu, ktorá mu bola spôsobená výplatou dávok v dôsledku protiprávneho konania žalovaných. Mám za to, že žalobca už vedel pred podaním trestného oznámenia T. C. a sám uznal T. C. za poškodeného. Žalobca mal dostatok informácií a vedel, kto mal T. C. túto škodu spôsobiť. Taktiež má za to, že žalobca doteraz nepreukázal priamu príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaných a vzniknutou škodou ktorú deklaruje. Žalovaní uznávajú oprávnenosť nároku na vyplatené nemocenské dávky v trvaní 21 dní, prípadne aj s nejakým bolestným, avšak všetky ostatné nároky neuznávajú, pretože zastávajú názor, že takto deklarovaná škoda ktorá mala vzniknúť žalobcovi nevznikla v príčinnej súvislosti s ich protiprávnym konaním. Poukazuje na závery znaleckého dokazovania ktoré prebehli v rámci trestného konania voči žalovaným. Sám znalec na presne položenú otázku aký vplyv malo protiprávne konanie žalovaných na psychický stav T. C. udáva, že toto nie je oprávnený posúdiť, avšak vzhľadom na svoje skúsenosti konštatuje, že fyzická ujma ktorú T. C. utrpel nebýva sprevádzaná ďalšími následkami. Sám znalec vyhodnocuje zranenia ktoré utrpel T. C. ako ľahké. Žalovaní majú k dispozícii aj posudok, ktorý bol vypracovaný v rámci posudzovania invalidity T. C.. V tomto znaleckom posudku sa okrem iného konštatuje, že T. C. má sklony k zveličovaniu svojich zdravotných problémov a trpí depresívnymi stavmi. Taktiež poukázal na závery znalca MUDr. Móresa, ku ktorým dospel pri vypracovaní znaleckého posudku v rámci trestného konania. Na str. 27 tohto posudku znalec konštatuje, že T. C. bol pri svojej hospitalizácii na neurochirurgickej klinike vyšetrený psychológom ktorý konštatoval, že v prípade T. C. ide o frustrovanú osobnosť, ktorá má sklony k predstieraniu väčších ťažkostí, než sú objektívne dané. Znalec konštatuje, že zistené zranenia t.j. trauma hlavy a podvrtnutie krčnej chrčtice si vyžadujú liečenie v trvaní 7 dní. Taktiež znalec konštatuje na str. 30 znaleckého posudku, že počas svojej 19 ročnej praxe súdneho znalca sa ani raz pri obdobných incidentoch nestretol s následným rozvinutím posttraumatickej stresovej poruchy a že u poškodeného dominuje skôr reaktívny depresívny syndróm.

7. Žalovaní vo svojom podaní zo dňa 21.01.2019 uviedli, že medzi nimi a žalobcom je sporné kedy začala plynúť premlčacia doba, teda to, kedy vznikla vedomosť žalobcu o škode a kto za ňu zodpovedá, teda jeho vedomosť o okolnostiach rozhodných pre určenie škodcu a škody. V prípade, že ide o čiastočné nároky platí, že začína plynúť premlčacia doba, len čo sa poisťovňa o vzniknutých škodách dozvedela. Je rozhodné, kedy poisťovňa nadobudla vedomosť o osobe, voči ktorej môže uplatniť právo na náhradu škody, teda kedy získala informáciu, na základe ktorej si mohla urobiť úsudok o konkrétnom škodcovi na podklade takých skutkových okolností, ktoré sú spôsobilé urobiť záver o možnej zodpovednosti subjektu. Deň právoplatnosti trestného rozsudku preto nemožno bez ďalšieho považovať za deň, kedy sa poškodený dozvedel o osobe škodcu (Ro NS ČR z 30.9.2003. sp.zn. XXCdo/XXX/XXXX). Informácie v tomto smere získal žalobca oveľa skôr a boli takého charakteru, že si ich mohol uplatniť už v prebiehajúcim trestnom konaní. Také právo mal aj poškodený v prospech ktorého za jeho zamestnávateľa plnil, ale toto právo ani žalobca ani poškodený C. nevyužili. Žalobkyňa vo vyjadrení z 8.10.2018 sama uviedla, že dočasnú pracovnú neschopnosť poškodeného oznámil jeho zamestnávateľ ako registrovaný pracovný úraz, pričom zo záznamu vyplýva, že žalovaná v 1/ rade sotila do poškodeného, ktorý spadol na betónovú podlahu v areáli zamestnávateľa poškodeného, pri

páde poškodený T. Q. C. - vedúci úseku ŽV pri plnení pracovných povinností - utrpel zranenie hlavy. Bola privolaná polícia zo A.. Záznam bol spisovaný 26.4.2011. Záznam je založený aj v trestnom spise. Žalobca teda z tohto záznamu, si mohol a mal urobiť dostatočný úsudok o tom, kto spôsobil zranenie poškodenému, s následkom jeho práceneschopnosti a výplatom nemocenských dávok, mal vedomosť o tom, že do veci je zainteresovaná aj polícia, existuje dôvodné podozrenie na spáchanie trestného činu. Žalobca však zostal pasívny a pasívny zostal aj naďalej, hoci došlo k vyplácaniu ďalších dávok sociálneho poistenia. Treba navyše dodať, že nemusí byť v súvislosti s vedomosťou o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, nespochybniteľná istota o zodpovednom subjekte a o celej výške škody (rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo/82/2009 z 28.5.2010). Z celej zdravotnej dokumentácie, ktorú žalobca predložil možno zistiť opakované konštatácie, že poškodený bol v práci napadnutý inými osobami, z toho dôvodu utrpel zranenia o bol uznaný za neschopného práce. Nemocenské dávky žalobca začal vyplácať už 30.4.2011. Žalovaní nepokladajú za rozhodujúce čo môže a nemôže robiť posudkový lekár v súvislosti dĺžkou PN, ako ju stanovil ošetrojúci lekár. Rozhodujúce je pre škodu na zdraví s následkom práceneschopnosti doba, po ktorú poškodenému poškodené zdravie bránilo v obvyklom spôsobe života. Podľa súdneho znalca (Dr. Móresa) dôvodná z tohto hľadiska bola dĺžka PN len od 19.4.2011 do 9.5.2011. Oprávnené boli poškodenému vyplatené nemocenské dávky len za túto dobu. V prípade nemoc, dávok sa žalobca o rozsahu škody dozvedel vždy v okamihu, keď jednotlivú dávku poškodenému vyplatil. To platí pre všetky žalobcom vyplatené dávky, či už vyplatené jednorazovo, alebo ako opakujúce sa plnenia. V prípade nároku na odškodnenie bolesti (bolestné) sa žalobca dozvedel o jeho výške, keď bolo vykonané odborné ohodnotenie. Pri sťažení spoločenského uplatnenia taktiež vtedy, keď bol o tom vypracovaný lekársky posudok. Z hľadiska premlčania ide o samostatnú subjektívnu premlčaciu dobu s rozdielnym začiatkom jej plynutia. Pri invalidite začiatok plynutia a premlčacej doby je stanovený po priznaní invalidného dôchodku, pri každej jeho mesačnej výplate. Podľa žalovaných sú premlčané nemocenské dávky (premlčali z 13.7.2014, dávky inv. dôchodku do augusta 2014, úrazový príplatok sa premlčal 13.7.2014, bolestné 24.11.2015, sťaženie spoločenského uplatnenia 26.1.2016). Žalobca ani predložením zdravotnej dokumentácie nepreukázal príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaných, jeho následkami vo vzťahu k invalidite poškodeného, úrazového príplatku sťaženia spoločenského uplatnenia a úrazovej renty. Z predloženej zdravotnej dokumentácie vyplýva, že k zníženiu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u poškodeného došlo najmä pre jeho somatické choroby. Výrazne je u poškodeného abúzus analgetík, nadužívanie medikamentov s následkami poruchy osobnosti. Abstinénne syndrómy závislosti od opioidov, jeho neschopnosť odvyknúť si od nadmerného užívania liekov. Bolo tiež konštatované (správa z I. neurol. kliniky z roku 2011), že depresívna porucha je zo somatizácií. Prípadný, označovaný postúrazový syndróm nemohol mať preto objektívne za následok duševné poruchy v zistenom rozsahu a už vôbec nie v príčinnej súvislosti s konaním žalovaných. Je dôvodný záver o tom, že poškodený C. v tejto súvislosti svoje traumy len predstieral v snahe získať najmä invalidný dôchodok.

8. Žalobca na vyjadrenie žalovaných reagoval podaním zo dňa 22.01.2019 tak, že podľa § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania, pričom tento nárok je nárokom originálnym, ktorý navrhovateľovi voči odporcovi vyplýva z osobitných právnych predpisov, a nejde o škodu na zdraví. Ide o špeciálne ustanovenie vo vzťahu k ustanoveniam Občianskeho zákonníka o náhrade škody. Podľa § 238 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, pre začiatok behu premlčacej doby je tu rozhodujúce stav zistenia a vyplatenia dávok sociálneho poistenia, k čomu došlo v rokoch 2011-2015. Ide o tzv. subjektívnu lehotu (trojročná viazaná na stav vedomia a kto za škodu zodpovedá) a o tzv. objektívnu (desaťročná počítaná odo dňa vyplatenia). V tomto prípade preto pre počiatok behu premlčacej doby je tu rozhodujúce vyplatenie, k čomu došlo v prejednávanej veci najskôr dňa 20.04.2011 a preto návrh na súd bol podaný včas a v lehote (31.08.2017). Sociálna poisťovňa z predložených dokladov mala vedomosti o účastníkoch incidentu (podľa prvotných správ boli traja) ale z toho ešte nebolo možné posúdiť, že kto konkrétne zodpovedá za vzniknutú škodu (ešte aj v správe od OOPZ A. zo dňa 24.06.2013 sú uvedení traja účastníci stým, že šetrenie nie je ukončené). Sociálna poisťovňa od začiatku začatia trestného konania vyzývala orgány činné v trestnom konaní a žiadala príslušné informácie. Trestný poriadok ukladá orgánom činným v trestnom konaní a súdu povinnosť umožniť výkon jeho procesných práv, konkrétne poučiť ho a poskytnúť mu plnú možnosť na ich uplatnenie. Napriek tomu zo strany polície Sociálna poisťovňa nebola vyzvaná k uplatneniu škody v trestnom konaní. Na uplatnenie náhrady škody voči tretej osobe nestačí len úsudok o tom, že kto mohol spôsobiť zranenie poškodenému alebo dôvodné podozrenie na spáchanie trestného činu - ale musí byť preukázané zavinenie tretej

osoby. Počas trestného konania môže byť podozrivý aj oslobodený a tým nevzniká právny základ na vymáhanie škody. Zavinené protiprávne konanie tretej osoby je preukázané až právoplatným rozhodnutím príslušných orgánov. Sociálna poisťovňa preukázala predloženými lekárskymi správami a vyjadrením kompetentného posudkového lekára príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaných a vznikom škody. K námietkam žalovaných ešte poznamenal: Znalec z odboru chirurgie a traumatológie nie je kompetentný sa vyjadrovať k duševným ochoreniam, spôsobilosť na držanie zbrane, nie je v prípade poškodeného v rozpore - menovaný sa lieči na stredne ťažkú depresiu t.j. nejedná sa o ochorenie, stav, kde by nosenie (držba) zbrane bola zakázaná a posudková lekárka pri posudzovaní na účely invalidity (vzťah zdravotného postihnutia k zárobkovej činnosti - určenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť) zvolila na základe predložených nálezov depresiu ako rozhodujúce zdravotné postihnutie (posúdenie bolo ešte pred psych. hospitalizáciou kedy určili hlavné ochorenie PTSP).

9. Na pojednávaní konaného dňa 22.01.2019 právny zástupca žalovaných navrhol vykonať dokazovanie znalcom z odboru psychiatrie.

10. Následne súd uznesením č.k. XXCsp/XXX/XXX-XXX zo dňa 10.05.2019 nariadil znalecké dokazovanie znalcom z Odboru: Zdravotníctvo a farmácia, Odvetvie: Psychiatria a za znalca ustanovil MUDr. Mária Straku, pričom úlohou znalca malo byť uviesť všetky dôležité skutočnosti zistené pri vypracovaní znaleckého posudku a odpovedať na otázky uvedené vo výroku tohto uznesenia.

11. Ustanovený znalec svoj posudok č. 166/2019 doručil súdu dňa 06.11.2019, v ktorom uviedol nasledovné závery: z hľadiska psychiatrického bol stres vyvolaný napadnutím v apríli 2011 T. U. C. (poškodeného) spúšťačom posttraumatickej stresovej poruchy, na jeho špecificky (abnormne) štruktúrovanej histrionskej (pithiatickej) a emočne instabilne osobnosti. Akýkoľvek stres vyššej intenzity môže byť u osobnostne predispozičnej osobnosti spúšťačom celej škály duševných porúch a ochorení, ktoré môžu v čase varírovať (jedna môže prechádzať, meniť sa na inú). Stres (hlavne vyššej intenzity) pôsobí ako promotér (spúšťač), iniciátor vývinu duševnej poruchy, akoby odomykal (teória kľúču a zámku) psychopatológiu duševnej poruchy, choroby, takejto osobnosti, pričom stres je kľúčom a osobnostná štrukturalizácia (tá je daná, osoba za ňu nemôže) je kľúčovou dierkou. Znalec sa nemieni a nevie sa vyjadrovať ku akejkoľvek kvantifikácii, číselnej, percentuálnej, atď. Psychiatria nie je matematika, ani exaktná veda, založená na newtonovsko-karteziánskej paradigme. Všetky prítomné a telesné ochorenia (aj u vyšetrovaného) spolu úzko súvisia, nemožno ich separovať, izolovať, posudzovať jednotlivo. Na vývin duševných porúch vyšetrovaného, z hľadiska psychiatrického, mal vplyv predovšetkým prítomný stres pri jeho napadnutí dňa 19. 04. 2011, samozrejme prítomné zranenia (ich priebeh, liečenie) takisto v určitom rozsahu (kvantifikovať nevie), prispeli k vývinu a rozvoju duševnej poruchy. Duševná porucha, vyvolaná u vyšetrovaného (prítomný stres pri jeho napadnutí dňa 19. 04. 2011), sa vyvíjala od uvedenej doby, najprv ako postraumatická stresová reakcia, ktorá sa vyvinula do posttraumatickej stresovej poruchy následne do aktuálne do dominantnej pretrvávajúcej somatoformnej bolesťovej poruchy, resp. chronickej bolesťovej poruchy so somatickými a psychickými faktormi (F 45. 41). Tá je u neho prítomná aj aktuálne, je psychiatricky, psychofarmakologicky liečený. Je adekvátne dokumentovaná, zistil som ju aj pri psychiatrickom aktuálnom vyšetrení. Ku miere invalidity, jej vzniku, príčinnej súvislosti, zaradeniu do kapitoly posudzovaných porúch je oprávnený vyjadrovať sa posudkový lekár, nie psychiater. Odporučil súdu nebrať na zreteľ vyjadrenia znalca z odboru traumatológie, ohľadne jeho laického názoru o psychickom stav vyšetrovaného, hodnotenia jeho osobnosti, či jeho intrapsychickú tenziu a podobne. Užívanie liekov (predovšetkým analgetík, anxiolytík, hypnotík) bolo dôsledkom vzniknutej duševnej poruchy po 19. 04. 2011 u vyšetrovaného. Či bol závislý, na čo, akou formou pred týmto dňom, čiže či bol látkovo závislý pred vyše 8 rokmi, to zodpovedať nevie a nemôže, musel by ho vtedy vyšetriť. Aktuálne je pravidelne liečený ambulantným psychiatrom, užíva ordinovanú psychofarmakoterapiu, samotná látková závislosť aktuálne manifestná a prítomná nie je. Poškodený trpel a trpí vyššie uvádzanými duševnými poruchami, nepredstieral a nepredstiera ich. Držanie (schopnosť jej nosenia, držania, používania a akej) zbrane posudzuje psychológ, nie psychiater. Vyšetovaný trpí aktuálne pretrvávajúcou somatoformnou bolesťovou poruchou, resp. chronickou bolesťovou poruchou so somatickými a psychickými faktormi (F 45. 41). Tá je u neho prítomná aj aktuálne, je psychiatricky, psychofarmakologicky liečený. Vyšetovaný teda trpí aktuálne neurotickou a stresom podmienenou psychickou poruchou. Prevládajúci príznak tejto poruchy je trvalá, ťažká a mučivá bolesť, ktorá sa nedá úplne vysvetliť fyziologickými procesmi alebo organickou chorobou, sústreďuje sa na rôzne orgánové systémy (pohybový, nervový, tráviaci, kožu, atď.). Porucha napokon vyžaduje

zvýšenú pozornosť a podporu, liečbu, či už osobnú alebo lekársku, vrátane psychiatrickej liečby. Úzko súvisí je kompatibilná s osobnostnou štrukturalizáciou, čiže u niektorej osoby sa po rovnakej stresovej záťaži vyvinie, viac závažne, menej závažne, chronicky, u inej osoby sa nemusí vyvinúť vôbec. U vyšetrovaného sa vyvinula, po stresovej situácii, fyzickom brachiálnom napadnutí. Pretrváva dodnes, je somaticky a aj psychiatricky liečený. Uvedené ochorenie je v zdravotnej dokumentácii dostatočne a adekvátne zdokumentované. Liečbu dlhodobú a systematickú potvrdil aj jeho ambulantný psychiater.

12. Žalovaní vo svojom podaní zo dňa 18.12.2019 uviedli, že znalecký posudok MUDr. Mária Straku v celom rozsahu neprijímajú. Poukazujú predovšetkým na to, že invalidita T.. U. C. bola priznaná na základe úplne inej diagnózy, resp. diagnóz, ktoré sú uvedené v iných podstatných dokumentoch súvisiacich so zdravotným stavom T.. C.. Veľmi výrazne to možno zistiť, najmä pri výpočte bodov pre sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré vypracoval praktický lekár. Ten pod bodom 253 určil diagnózu, ako zdĺhavú poúrazovú bolesť hlavy - postkomočný syndróm, za čo určil lekár 260 bodov so 100% navýšením, ktoré pokladáme za absolútne neprimerané a neobvyklé. Už zo samotného znenia tejto diagnózy (postkomočný syndróm) vyplýva doslovne, že ide o stav po otrase a traume mozgu, pričom otras mozgu u T.. C. nebol diagnostikovaný. Takáto diagnóza je teda možná len po otrase mozgu a otras mozgu výslovne vylúčil znalec z odboru traumatológie Dr. Zdeno Móres v znaleckom posudku č. XX/XXXX, ktorý bol vypracovaný pre potreby trestného konania. Vo výpočte bodov pre sťaženie spoločenského uplatnenia je tiež určená praktickým lekárom diagnóza posttraumatická stresová porucha, ktoré zaradenie je nesprávne, lebo pod bod 253 podľa prílohy k Vyhl.č. 437/2004 Z.z. patria vážne mozgové, alebo duševné poruchy po ťažkom poranení hlavy o čo nepochybne nejde u pacienta T.. C.. Pod bodom 255 v zmysle prílohy k Vyhl.č. 437/2004 patria vážne mozgové, alebo duševné poruchy, pričom za vážnu duševnú poruchu sa pokladá taká porucha, ktorá vznikla pôsobením otrasných zážitkov, alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov v tiesňových situáciách. Takáto diagnóza musí byť overená a potvrdená príslušným psychiatrickým pracoviskom, a nie praktickým lekárom. Ide o zážitky pacienta výnimočne nebezpečného, alebo katastrofického charakteru, čo v predmetnom prípade nebolo dané.

13. Následne dňa 22.06.2020 žalovaní predložili súkromný znalecký posudok č. XX/XXXX vypracovaný MUDr. Gáborom Nagyom, znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorý spochybnil závery znalca ustanoveného súdom, a zároveň uviedol, že poškodený netrpel a netrpí Posttraumatickou stresovou poruchou, keďže stres z napadnutia poškodeného rozhodne nebol neobvykle hrozivého a ani katastrofického rázu. Znalec v tomto prípade konštatuje na základe diagnóz, ku ktorým dospel, že sa nedá objektívne potvrdiť, že jeho ďalšia liečba súvisela s inkriminovanou udalosťou. Pričom vychádzal aj z toho, že poškodený trpí niekoľkými somatickými chorobami, ktoré majú dopad na jeho duševný stav, resp. často sa pri nich objavajú aj duševné poruchy. A môže sa jednať aj o čistú náhodu či koincideniu pri vzniku niektorých sprievodných duševných porúch po fyzickej či psychickej traume. Stres z napadnutia u histriónskej osobnosti môže byť spúšťačom takmer každej duševnej poruchy. Poškodený po úraze utrpel tzv. Akútnu reakciu na stres. Konanie žalovaných z psychiatrického hľadiska nesúvisela s jeho PN od 19.04.2011 do 09.05.2011. Jeho PN od 19.04.2011 do 09.05.2011 bol indikovaný len z telesného dôvodu. Invalidita poškodeného od 18.04.2012 nie je v žiadnej priamej súvislosti s prípadným duševným stavom poškodeného, ako následok konania žalovaných. Pre znalca sa zdá byť dubiálnym fakt, že pán T.. Q. C. je síce invalidný, ale čo sa týka jeho pracovnej rekomandácie, tá sa podľa znalca svedčí pre osobu úplne zdravú, nakoľko stanovená invalidita menovaného v ničom neobmedzuje, nehendikepuje, nie je žiadnou prekážkou na trhu práce! Väčšinu duševných porúch, ktoré sa objavili po incidente, znalec spochybnil, nakoľko sa nedali objektívne dokázať zo zdravotnej dokumentácie poškodeného. Avšak najpodstatnejším je fakt, že poškodený netrpel Epizódou stredne ťažkej depresie F32.1 (a podobnou dg. F33), nakoľko túto diagnózu znalec v zdravotnej dokumentácii okrem dvoch prípadov nikdy nenašiel. Preto žiadnym spôsobom nedokáže vysvetliť, kedy, kým, ako a na základe čoho sa objavila v posudku o invalidite. Lieková závislosť poškodeného sa rozvinula až po kritickom dni 19.04.2011. Túto závislosť si privodil sám svojvoľným nadužívaním liekov, napriek opakovaným poučeniam jeho ošetrojúceho psychiatra. Takže znalec jednoznačne vylučuje príčinnú súvislosť konania žalovaných s rozvojom liekovej závislosti u poškodeného. Duševnú traumu v príčinnej súvislosti s inkriminovanou udalosťou poškodený nepredstieral, tá je neskôr vierohodne popísaná aj v konziliárnom psychiatrickom vyšetrení pri hospitalizácii na Neurologickej klinike. Duševné a iné traumy súvisiace s napadnutím poškodeného mohli objektívne trvať do dňa 11.07.2011. či po dni 11.07.2011 poškodeným prezentované duševné a iné traumy boli objektívne dané alebo ich predstieral v snahe získať invalidný dôchodok znalec nedokáže

ani potvrdiť, ani vylúčiť. Praktickým lekárom stanovená výška bodového hodnotenia by musel svedčiť pre stav, že pacient nie je schopný vychádzať z domu, nakoľko má neustále strach z opakovania útoku, žije v permanentnej depresii, trpí takmer neliečiteľnou úzkosťou a strachom, nie je schopný žiadnej spoločenskej aktivít) a pre izoláciu príde o medziľudské kontakty, ba môže prísť pre neschopnosť fungovania v mikrosociete aj o svoju rodinu. Žije izolovane a postupne chátra telesne i psychicky. Prakticky nespí. Dokonca hrozí i pokus samovraždy. Avšak z otázky č. 12. je evidentné, že (minimálne) poľuje a poľoval. Podľa tohto faktu výška bodového hodnotenia protirečí s jeho sociálnym fungovaním. Pokiaľ poľoval a poľuje, na 100% je isté, že psychiatrického hľadiska nebol obmedzený ani v iných spoločenských aktivitách, navyiac bol schopný nadviazať vzťah a v súčasnosti má aj priateľku.

14. Dňa 30.11.2020 doručil súdu žalobca svoje vyjadrenie, v ktorom poukázal na viaceré chyby súkromného znaleckého posudku č. XX/XXXX, ktorý vypracoval MUDr. Gábor Nagy. Podľa žalobcu znalec sa dopustil viacero vecných pochybení, ako napr. vyjadrovanie sa k práci ošetrojúceho lekára a hodnotenie spôsobu spisovania lekárskeho záznamu, znalec rieši mechanizmus pádu poškodeného, pričom toto znalci z odboru psychiatrie neprináleží, spochybňuje jednoznačne potvrdené skutočnosti uvádzané v lekárskejších správach, vyjadrovanie domnienok znalca, ktoré nie sú podložené relevantnými dôkazmi, nálezmi a lekárskejšími správami. Je chybou znaleckého posudku, ak znalec napriek tomu, že závery môžu byť len pravdepodobné, vyjadrí kategorický záver. Nezohľadnenie desivej udalosti - stresu, akou je napríklad fyzické napadnutie, je zo strany znalca vecne nesprávne. Znalec MUDr. Nagy stanovil hlavnú diagnózu, ktorá zapadá do jeho zvolenej koncepcie a nie objektívnu diagnózu s prihliadnutím na dostupné lekárske nálezy, popísaný dej úrazu a životný príbeh poškodeného. Bagatelizovanie závažnosti úrazu a vzniku PTSP zo strany znalca nie je na mieste. Je nutné opätovne poukázať na skutočnosť, že sa jednalo o útok na hlavu s jednoznačne potvrdenými poraneniami. Znalec vo svojom znaleckom posudku vyjadril iba svoje domnienky a spochybnil dostupné relevantné lekárske nálezy, avšak podstatné informácie pre jeho zhotovenie nemal k dispozícii. Znalecký posudok vykazuje znaky účelovosti a explicitne z neho vyplýva tendencia znalca vyvrátiť diagnózu a skutočnosti svedčiace tomu, že poškodený trpí duševnou poruchou v dôsledku fyzického útoku žalovaných zo dňa 19.4.2011, t.j. je tu dôvodná pochybnosť o nezaujatosti znalca, nakoľko obsah znaleckého posudku v plnej miere korešponduje s argumentáciou žalovaných.

15. Následne na pojednávaní dňa 27.04.2021 predstúpil znalec MUDr. Gábor Nagy, ktorý uviedol, že vypracoval vo veci Znalecký posudok 9/2020. Pri jeho vypracovaní síce žiaľ nemohol vyšetriť poškodeného T. C., avšak mal k dispozícii rozsiahlu zdravotnú dokumentáciu jednak od praktického lekára, jednak od psychiatra a taktiež z algeziologických kliník z Trnavy a Banskej Bystrice. Uvedená rozsiahla zdravotná dokumentácia ani po jej dôkladnom preskúmaní nepopisovala dostatočne a presne existenciu príznakov posttraumatickej poruchy, dokonca tam popísané a uvedené príznaky nenapĺňali ani samotnú podstatu PTP, tak ako ju popísal v znaleckom posudku na str. 41. Samotný dej udalosti podľa jeho názoru nenapĺňa tieto znaky, pričom môže konštatovať, že následkom tejto udalosti by pravdepodobne nebolo vyvolanie prenikavej tiesne u každého. Ďalšie zistenia popísané v znaleckom posudku sa týkajú stanovenej diagnózy F32.1 ako to vyplýva zo správy posudkového lekára, ktorý bol podkladom pre invalidizáciu T. C.. Posudok posudkového lekára obsahuje iba konštatovanie psychológa, pričom jednoznačné stanovenie diagnózy je v kompetencii psychiatra. V zdravotnej dokumentácii sa pritom ani v jednej z mnohých lekárskejších správ MUDr. Subotiča, ktorý bol ošetrojúcim psychiaterom T. C. nenachádza konštatovanie o prítomnosti tejto diagnózy. Čo sa týka tohto číselného kódu diagnózy uvádza sa nim epizóda stredne ťažkej depresie, pričom keďže ide o epizódu, ide vždy o časovo ohraničený úsek s premenlivou dĺžkou trvania. V jeho lekárskej praxi sa doteraz nestretol a považuje to za vylúčené, aby takáto jedna epizóda odôvodňovala invalidizáciu pacienta. Taktiež čo sa týka diagnózy pretrvávajúca somatoformná bolestivá porucha. Zo samotnej podstaty tejto poruchy ide o to, že je diagnostikovaná bolesť nemá žiadny fyzický a fyziologický dôvod, pričom v prípade T. C. ide o pacienta, ktorý trpí viacerými chorobami a zdravotnými problémami. Takáto diagnóza by podľa jeho názoru mohla byť konštatovaná až po tom, čo by po skúmaní a pozorovaní na klinike nebol zistený ani jeden fyzický dôvod prítomnosti fyzickej bolesti. S MUDr. Subotičom pred a v priebehu vypracovania znaleckého posudku komunikoval tak, že ho písomne požiadal o zaslanie dokumentácie T. C.. Poukazuje, že po vypracovaní znaleckého posudku a po tom, čo príslušným orgánom policajného zboru oznámil, že T. C. vzhľadom na svoj zdravotný stav nie je spôsobilý byť držiteľom zbrane mu MUDr. Subotič doručil lekársku správu, ktorú vypracoval po opätovnom naliehaní T. C., kde MUDr. Subotič udáva diagnózu a upozorňuje na manipulatívne sklony T. C..

16. Následne na pojednávaní dňa 17.06.2021 predstúpil MUDr. Miroslav Urban, ktorý uviedol, že je príslušným posudkovým lekárom podľa bydliska T.. C.. Pôvodne bola príslušnou lekárkou MUDr. Vrbjarová. Spis T.. C. dostal pridelený a na základe toho odpovedal na otázky súdu a to podľa nálezov, ktoré mal k dispozícii a ktoré mal dostupné. Taktiež zaujímal pre žalobcu aj stanoviská k znaleckým posudkom MUDr. Nagya a MUDr. Straku. Jednoznačne vyjadruje názor, že invalidita T.. C. bola spôsobená posttraumatickou stresovou poruchou, ktorá je v príčinnej súvislosti s udalosťami, ktorým bol vystavený. T.. C. invalidizovala po roku práceneschopnosti MUDr. Vrbjarová z dôvodu depresívnych epizód. Aj keď zo zdravotnej dokumentácie jednoznačne nevyplýva zistená depresia, pristúpila k tomu z dôvodu, že T.. C. bol liečený liekmi, ktoré sa užívajú na liečbu depresie. U T.. C. sa vyskytovali jednak somatické aj psychické príznaky posttraumatickej poruchy. Aktuálny zdravotný stav T.. C. nepozná. Naposledy bol posudzovaný na ústredí a bol plne invalidizovaný, tento raz už z dôvodu inej choroby, nie posttraumatickej stresovej poruchy. K dĺžke a opodstatnenosti tejto dĺžky práceneschopnosti sa presne nevie vyjadriť. Zastáva však názor, že práceneschopnosť bola v uvedenej dĺžke opodstatnená. V prvých fázach sa u T.. C. prejavovali hlavne somatické príznaky, absolvoval množstvo vyšetrení. Nevie si predstaviť ako by to bolo možné, keby bol uznaný za práceneschopného. Za práceneschopnosť a jeho dĺžku zodpovedá ošetrojúci lekár. Predpokladá, že aj v tomto prípade bola dôvodnosť dĺžky kontrolovaná. Je pravdou, že MUDr. Vrbjarová pri čiastočnej invalidizácii použila diagnózu F 32.1, čo je stredne ťažká depresívna porucha. Tak tomu bolo z dôvodu, že v čase, keď Ing. Kuruca posudzovala ešte nebolo možné u neho jednoznačne stanoviť ako dôvod posttraumatickú stresovú poruchu, pretože ešte neubehol rok od udalosti. Posttraumatickú stresovú poruchu je možno diagnostikovať až po roku od udalosti z dôvodu, že u časti pacientov počas uvedenej doby príznaky vymiznú. V prepúšťacej správe keď bol T.. C. počas hospitalizácie vyšetrowaný, je konštatovaná reakcia na stres. Ide vlastne o situáciu, ktorá predchádza samotnému rozvinutiu posttraumatickej stresovej poruchy. Toto konštatovanie sa nachádza v Lekárskej správe zo dňa 20.7.2011, ktoré konštatuje protrahovanú reakciu na stres a depresie so somatizáciami. Táto správa bola vypracovaná v rámci hospitalizácie T.. C. na neurológii. Predpokladá na 99,9%, že keď sa v lekárskej správe objavilo vyjadrenie a stanovenie diagnózy z odboru psychiatrie, muselo byť ošetrojúcim lekárom indikované psychiatrické vyšetrenie. Ďalej by chcel poukázať aj na to, že pokiaľ prepúšťacia správa konštatuje psychogénne bolesti hlavy nemohol si ošetrojúci lekár takúto diagnózu vymyslieť, muselo to byť na základe vyšetrenia príslušným odborným lekárom.

17. Dňa 22.07.2021 bola súdu doručená záverečná reč žalobcu, v ktorej v podstate poukázal na všetky doterajšie ústne ako aj písomné vyjadrenia, pričom zdôraznil, že :u ide o osobitný právny vzťah vyplývajúci zo špeciálnej úpravy danej § 238 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Plynutie premičacích dôb pri uplatňovaní práva na náhradu škody, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatom dávok v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretej osoby sa teda riadi § 238 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z o sociálnom poistení. Zo znenia uvedeného ustanovenia explicitne vyplýva, že subjektívna premičacia lehota v danom prípade začala plynúť odo dňa právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Galanta, sp. zn. XXT/XXX/XXXX, ktorým boli žalovaní uznaní vinnými z prečinu ublíženia na zdraví poškodeného, t.j. dňa 15.11.2016. Žalobca má za to, že v priebehu konania bolo vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, že poskytovanie dávok sociálneho poistenia bolo zo strany Sociálnej poisťovne, pobočka Dunajská Streda, opodstatnené a v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaných.

18. Dňa 3.8.2021 bola súdu doručená záverečná reč žalovaných. V záverečnej reči žalovaní zotrvali na svojej doterajšej argumentácii, pričom hlavne poukazujú na to, že v spore nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi zavineným protiprávnym konaním žalovaných a škodou, ktorá vznikla žalobcovi vyplatením invalidného dôchodku, úrazového príplatku a úrazovej renty. Podľa názoru žalovaných na preukázanie príčinnej súvislosti medzi škodou a ich protiprávnym konaním nepostačuje len predpoklad. Podľa názoru žalovaných vzťah príčiny a následku nebol preukázaný ani svedeckou výpoveďou MUDr. Miroslava Urbana, pričom závery znalca MUDr. Straku boli v celom rozsahu vyvrátené znaleckým posudkom MUDr. Nagya. Žalovaní uznávajú príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním a vzniknutou škodou iba vo vzťahu k vyplatenému nemocenskému a bolestnému, pričom v časti nemocenských dávok žalovaní opätovne poukazujú na závery znaleckého posudku Dr. Moresa, podľa ktorého škoda na zdraví bránila poškodenému T.. Q. C. v obvyklom spôsobe života len od 19.4.2011 do 19.5.2011 a z tohto dôvodu považujú aj oprávnenú dĺžku práceneschopnosti iba tú za obdobie od 19.4.2011 do 9.5.2011, teda nie za celé obdobie, počas ktorého boli nemocenské dávky vyplácané poškodenému, teda za obdobie od 30.4.2011 do 12.7.2011. Žalovaní taktiež odmietajú závery znalca

MUDr. Mária Straku ku ktorým dospel vo svojom Znaleckom posudku č. XXX/XXXX. Závery znalca MUDr. Straku žalovaní spochybňujú aj z dôvodu, že znalec do novembra 2019 kedy znalecký posudok vyhotovil, vyhotovoval týchto znaleckých posudkov 166, pričom podľa názoru žalovaných nie je možné, aby znalec vyhotovil kvalitne v takom časovom období také množstvo znaleckých posudkov. V ostatnom žalovaní zotrvávajú na svojej argumentácii, pričom opätovne poukázali, že uplatnené nároky považujú za premlčané a to vzhľadom na to, že žalovaným bolo v rámci trestného konania obvinenie vznesené už 8.4.2013, teda žalobca mal vedomosť o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Z uvedených dôvodov teda žalovaní považujú nároky žalobcu z titulu vyplatených nemocenských dávok za premlčané dňom 12.7.2014 a z titulu bolestného dňa 23.11.2015, pričom žaloba bola žalobcom podaná až dňa 31.8.2017.

19. Súd vo veci dokazovanie vykonal oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to: rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. XXT/XXX/XXXX-XXX zo dňa 18.01.2016, uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 3To/74/2016-530 zo dňa 15.11.2016, potvrdením o výške vyplatených dávok zo dňa 30.05.2013, potvrdením o výške vyplatených dávok dôchodkového poistenia zo dňa 12.06.2013, rozpisom vyplatených dávok za roky 2012 a 2013, potvrdením o výške vyplatených dávok dôchodkového poistenia zo dňa 18.09.2015, rozpisom vyplatených dávok za roky 2013, 2014 a 2015, potvrdením o úrazových dávkach vyplatených Sociálnou poisťovňou za obdobie od 30. apríla 2011 do 31. decembra 2015, potvrdením zo dňa 21.11.2013, potvrdením zo dňa 14.09.2015, výzvou č. 02/2017 zo dňa 18.01.2017, výzvou č. 03/2017 zo dňa 18.01.2017, podaním žalovaných zo dňa 30.01.2017, odpoveďou na žiadosť o odborné stanovisko zo dňa 14.03.2017, oznámením vo veci výzvy č. 2/2017 a 3/2017 zo dňa 15.03.2017, rozhodnutím o odmietnutí sprístupnenia informácie zo dňa 31.10.2016, podaniami žalovaného 1 zo dňa 02.06.2015 a 07.12.2015, dokladmi slúžiacimi na posúdenie priznania invalidného dôchodku pre poškodeného (nová žiadosť z roku 2012), dokladmi slúžiacimi na prehodnotenie zdravotného stavu poškodeného 02/2013, dokladmi slúžiacimi na prehodnotenie zdravotného stavu poškodeného 09/2013, dokladmi použitých pri kontrolnej lekárskej prehliadke z roku 2016, posúdená v roku 2017, dokladmi slúžiacimi pri posúdení náhrady za bolesť, dokladmi slúžiacimi pri posúdení náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, dokladmi použitých pri posudzovaní úrazovej renty, záznamom o registrovanom pracovnom úraze, vyžiadaním správy zo dňa 06.06.2011, vyžiadaním správy zo dňa 07.06.2012, vyžiadaním správy zo dňa 26.07.2012, vyžiadaním správy zo dňa 19.09.2012, podaním OR PZ Galanta zo dňa 04.06.2012, podaním správy OR PZ Galanta zo dňa 22.11.2012, vyžiadaniami správy zo dňa 30.05.2013, 20.11.2013, 10.03.2014, 24.03.2014, 02.06.2014, návratkami zo dňa 24.06.2013, 05.12.2013, 19.03.2014, lekárskymi prepúšťacími správami zo dňa 23.08.2013, 16.08.2012, znaleckým posudkom č. 166/2019 vypracovaný MUDr. Máriom Strakom, znaleckým posudkom č. XX/XXXX vypracovaný MUDr. Gáborom Nagyom, lekárske nálezom MUDr. Mirka Subotiča zo dňa 02.07.2020, ako aj s vyjadreniami strán konania a predvolaných znalcov, svedkov, ako aj ďalším obsahom spisu a zistil tento skutkový a právny stav veci:

20. Dňa 19.4.2011 žalovaný 1/ a žalovaný 2/ v čase cca o 14,30 hod. v obci I. v areáli miestnej živnostenskej farmy pri elektrickej bariére oplotenia ohrady slúžiacej pre výbeh teliat, po predchádzajúcej slovnej výmene názorov spoločným konaním fyzicky napadli poškodeného T.. Q. C., G.. XX.XX.XXXX, E. K. Č.. V.. XX, XXX XX K., tým spôsobom, že žalovaný 1/ silno sotil rukami poškodeného do hrudníka, následkom čoho neudržal rovnováhu a spadol na elektrické bariérové oplotenie za sebou, na ktorom sa zachytil rukami, keď k poškodenému pristúpil žalovaný 2/ a päťami rúk opakovane asi 3x udrel poškodeného do oblasti tváre, konkrétne úst na ľavej strane a oblasti nosa, pričom sa poškodenému podarilo zachytiť obe ruky útočníka, následne žalovaný 1/ niekoľkokrát nohou kopol poškodeného do somatickej oblasti vrátane nôh. Spoločným konaním žalovaného 1/ a žalovaného 2/ bola poškodenému T.. Q. C. spôsobená ľahká ujma na zdraví v podobe drobných tržných rán v strednej tretine hornej a dolnej pery, pohmoždenie pravého predlaktia s opuchom, pohmoždenie s opuchom ľavej strany tváre v mieste nad jarmovou kosťou nad ľavou očnicou pred ľavou ušnicou, pohmoždenie pravého bedrového zhybu. Krvácanie z nosa vplyvom pohmoždenia, ako aj pohmoždenie ľavej očnej gule s opuchom sietnice a podliatinou dolného viečka, zlomeniny koruniek oboch horných prvých rezákov, podvrtnutie krčnej chrčtice. Rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. XXT/XXX/XXXX, zo dňa 18.01.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 15.11.2016 v spojitosti s uznesením Krajského súdu Trnava XTo/XX/XXXX zo dňa 15.11.2016, boli žalovaní uznaní vinnými z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. V súvislosti s úmyselným ublížením na zdraví, ktorého sa podľa Rozsudku Okresného súdu Galanta, XXT/XXX/XXXX zo dňa 18.01.2016 dopustili žalovaný 1/ a žalovaný 2/ spoločným konaním, sa poškodený stal dočasne práceneschopným od 20.04.2011 do 12.07.2011. Túto udalosť

nahlásil zamestnávateľ poškodeného ako pracovný úraz. Poškodený od 18.4.2012 bol posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne uznaný invalidným s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45%. Podľa vyjadrenia posudkového lekára zo dňa 14.3.2017 invalidita poškodeného v plnej miere súvisela s pracovným úrazom, ktorý utrpel dňa 19.4.2011. Následne od 6.9.2013 bola miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť poškodeného zvýšená o 10% v dôsledku iných zdravotných postihnutí. Pričom táto skutočnosť bola zohľadnená aj pri stanovení výšky vzniknutej škody. Sociálna poisťovňa, pobočka Galanta v súvislosti so zdravotným poškodením, ktoré poškodený utrpel dňa 19.4.2011, vyplatila poškodenému nasledujúce dávky sociálneho poistenia: nemocenské dávky za obdobie od 30.04.2011 do 12.07.2011 vo výške 1.336,40 Eur, invalidný dôchodok za obdobie od 18.04.2012 do 05.10.2015 vo výške 13.429,58 Eur, úrazový príplatok za obdobie od 20.04.2011 do 12.07.2011 vo výške 830,30 Eur, úrazová renta za obdobie od 13.07.2011 do 31.12.2015 vo výške 12.059,30 Eur, náhrada za bolesť vo výške 3.655 Eur, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 8.175 Eur, v zmysle ustanovenia § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám právo na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok. Na základe tejto skutočnosti žalobca výzvou č. 2/2017 a výzvou č. 3/2017 zo dňa 18.01.2017 vyzvala žalovaného 1/ a žalovaného 2/ na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť celkovú škodu, poskytnutú poškodenému vo forme dávok sociálneho poistenia v celkovej výške 39.485,58 Eur. Na základe vyššie uvedeným výzvam bolo žalobcovi dňa 3.2.2017 doručené spoločné podanie žalovaného 1/ a žalovaného 2/, v ktorom odmietli uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť celkovú škodu

21. Podľa § 328 ods. 6 Zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení právo Sociálnej poisťovne voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania, sa premlčí uplynutím troch rokov odo dňa, keď Sociálna poisťovňa zistila, že dávky boli vyplatené v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretích osôb, a keď sa dozvedela o tom, kto za vznik škody zodpovedá, najneskôr uplynutím desiatich rokov odo dňa vyplatenia dávok.

22. Keďže v konaní bola žalovaným vznesená námietka premlčania, musel sa súd primárne zaoberať vyhodnotením tejto vznesenej námietky, ktorá smerovala voči nárokom uplatneným žalobcom. Na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia a po posúdení všetkých rozhodujúcich skutočností dospel súd k názoru, že námietka premlčania vznesená žalovanými nie je dôvodná. Súd sa pri vyhodnocovaní vznesenej námietky premlčania nestotožnil s argumentáciou, že premlčania lehota začala plynúť žalobcovi dňom vznesenia obvinenia voči žalovaným. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že samotné vznesenie obvinenia ešte neznamená, že vo vzťahu ku konaniu žalovaných muselo ísť o konanie protiprávne a neznamená ani konštatovanie zavinenia žalovaných za protiprávne konanie. Jednoznačnou skutočnosťou kedy bolo zrejmé a muselo to byť zrejmé aj žalobcovi, že žalovaní sa dopustili protiprávneho konania, ktoré bolo trestným činom a jeho následkom bola škoda uplatnená žalobcom skôr. Je až právoplatnosť rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. XXT/XXX/XXXX zo dňa 18.1.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.11.2016 v spojitosti s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. XTo/XX/XXXX. Podľa názoru súdu teda až od tohto okamihu bolo nepochybné zrejmé a jasné a to v dôsledku súdneho rozhodnutia, že sa protiprávneho konania dopustili žalovaní a že toto konanie je trestným činom, ktorého následkom bol vznik škody. Podľa názoru súdu nepostačí pre jednoznačné konštatovanie kto je za protiprávne konanie zodpovedný iba subjektívne presvedčenie a to v akejkoľvek kvalite, ktoré mohlo vyplývať z uznesenia o vznesení obvinenia pre začatie plynutia lehoty je podstatný až okamih, kedy bolo jednoznačne a nepochybniteľne konštatované, že žalovaní spáchali trestný čin, ktorý mal následky vo forme vzniknutej škody. Z uvedených dôvodov teda súd nepovažoval ani jeden z uplatnených nárokov za premlčaný.

23. Pri konečnom rozhodovaní vo veci vychádzal súd z toho, že žalovaní sa dopustili protiprávneho konania vyššie spomínanou formou a spôsobom, pričom za toto protiprávne konanie boli uznaní za vinných a všetky ich námietky a argumentácie boli posúdené súdom v konaní, ktoré bolo vedené Okresným súdom Galanta pod sp. zn. XXT/XXX/XXXX. Na základe toho podľa názoru súdu boli jednoznačne identifikované subjekty zodpovedné za protiprávne konanie.

24. Čo sa týka námietok spočívajúcich v neexistencii príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaných a škodou súd v rámci posudzovania tejto otázky vyhodnocoval jednak Znalecký posudok vypracovaný

MUDr. Strakom pod č. XXX/XXXX a taktiež súkromný Znalecký posudok č. XX/XXXX Z. MUDr. Gáborom Nagyom, ktorý bol v konaní predložený žalovanou stranou a to v kontexte svedeckej výpovede posudkového lekára M.. M. F., ktorý bol vypočutý na pojednávaní dňa 17.6.2021. V prvom rade však súd považuje za potrebné uviesť, že závery znaleckého dokazovania ktoré boli zadovážené v rámci trestného stíhania žalovaných a ktoré vyplývajú zo záverov znalca Dr. Móresa a na ktoré žalovaní v rámci svojej procesnej obrany poukazovali vyhodnotil súd tak, že v časti záverov ku ktorým tento znalec dospel nie je možné tieto závery vyhodnotiť ako objektívne a to vzhľadom na to, že Dr. Móres ako znalec z odboru traumatológie nie je oprávnený hodnotiť psychický stav poškodeného, hodnotiť jeho osobnosť a taktiež nie je oprávnený hodnotiť oprávnenosť stanovenej dĺžky práceneschopnosti poškodeného, pretože znalecké dokazovanie vykonané Dr. Móresom hodnotilo aktuálny stav poškodeného, pričom skutočnú dĺžku a oprávnenosť práceneschopnosti je oprávnený hodnotiť iba ošetrujúci lekár a to po posúdení všetkých okolností a po posúdení zdravotného stavu poškodeného a progresie zistených poškodení zdravia. Je teda potrebné konštatovať, že sa nie je možné stotožniť s argumentáciou žalovaných, že oprávnenosť dĺžky práceneschopnosti poškodeného a jej oprávnenosť je potrebné hodnotiť s prihliadnutím na znalecký posudok Dr. Móresa, naopak je súd toho názoru, že dĺžku práceneschopnosti je potrebné hodnotiť na základe stanoviska a rozhodnutia ošetrujúceho lekára, teda tak, ako ho tento lekár stanoví. V danom prípade teda súd nemal oprávnenosť a dĺžku práceneschopnosti poškodeného vo období od 30.4.2011 do 12.7.2011 za vyvrátenú a spochybnenú.

25. Čo sa týka rozporov v znaleckých posudkoch MUDr. Straku a MUDr. Nagya tieto hodnotil súd v kontexte s ďalšími vykonanými dôkazmi a to hlavne v kontexte svedeckej výpovede M.. M. F., ktorý je posudkovým lekárom pričom dospel k názoru, že M.. M. F. svojou svedeckou výpoveďou podporil závery, ku ktorým dospel znalec MUDr. Straka, pričom svedok zrozumiteľným spôsobom vysvetlil, prečo bola pri čiastočnej invalidizácii poškodeného použitá diagnóza F 32.1, čo je stredne ťažká depresívna porucha svedok uviedol, že v tom čase nebolo možné použiť na invalidizáciu poškodeného diagnózu posttraumatickej stresovej poruchy, pretože túto je možné diagnostikovať až po roku od spúšťacej udalosti, nakoľko počas tejto doby u časti pacientov príznaky vymiznú. Svedok M.. F. poukázal taktiež na to, že v prepúšťacej správe poškodeného je konštatovaná reakcia na stres, pričom ide o situáciu, ktorá predchádza samotnému rozvinutiu posttraumatickej stresovej poruchy a táto ja konštatovaná v Lekárskej správe zo dňa 20.7.2011. Svedok v najvyššej možnej miere predpokladá, pričom vzhľadom na jeho odbornosť sa súd s týmto predpokladom stotožnil, že v lekárskej správe sa toto konštatovanie objavilo na základe indikovaného psychiatrického vyšetrenia. V zmysle uvedenej svedeckej výpovede je preto potrebné hodnotiť aj znalecké dokazovanie, pričom po takomto hodnotení musel súd dospieť k názoru, že závery ku ktorým dospel MUDr. Mária Straka ustanoveným súdom v svojom Znaleckom posudku Č.. XXX/XXXX sú objektívnejšie a v zmysle nich znalec jednoznačne skonštatoval, že z hľadiska psychiatrického bol stres vyvolaný napadnutím poškodeného žalovanými, spúšťačom posttraumatickej stresovej poruchy a to aj s prihliadnutím na osobnosť poškodeného. Znalec skonštatoval, že v uvedenom prípade bol stres spúšťačom vývinu duševnej poruchy, ktorý v spojení s osobnostnou štrukturalizáciou poškodeného vyvolal duševnú poruchu a to vo forme posttraumatickej stresovej poruchy. Znalec taktiež jednoznačne skonštatoval, že duševná porucha u poškodeného bola vyvolaná primárne prežitým stresom, pričom tento stres u poškodeného v určitom rozsahu prehlbovali aj prítomné zranenia, ich priebeh a liečenie, čo taktiež prispelo k vývinu duševnej poruchy. Duševnú poruchu u poškodeného je potrebné podľa záverov znalca vnímať ako vyvíjajúcu sa, pričom priebeh bol od posttraumatickej stresovej reakcie následne do posttraumatickej stresovej poruchy, ktorá sa u poškodeného aktuálne vyvinula do dominantnej somatoformnej bolestivej poruchy, resp. chronickej bolestivej poruchy so somatickými a psychickými faktormi. Táto porucha je pritom u poškodeného adekvátne zdokumentovaná, pričom ju znalec zistil aj pri aktuálnom vyšetrení poškodeného.

26. Podľa názoru znalca MUDr. Gábora Nagya ktorý vo veci vypracoval súkromný znalecký posudok č. XX/XXXX predložený žalovanými znalec uviedol, že poškodený netrpel a netrpí posttraumatickou stresovou poruchou, keďže stres z napadnutia poškodeného rozhodne nebol neobvykle hrozivého ani katastrofického rázu. S takýmto konštatovaním sa však súd nemohol stotožniť, pretože v tomto prípade znalec hodnotí kategóriu, ktorá je navýsost' subjektívna, pričom u každého jedinca je miera hrozivosti a následného stresu schopná iným spôsobom ovplyvniť prežívanie stresujúcej udalosti a miera hrozivosti je u každého jedinca iná, pričom znalec žiadnym spôsobom nevysvetlil, prečo by mal byť poškodený práve osobou, ktorá by mala napadnutie zo strany žalovaných prežívať menej stresujúco a vnímať ho menej hrozivo. Práve v prípade osoby poškodeného a na jeho osobnostný a psychický profil tak ako to v podstate konštatujú obaja znalci, kde poškodeného hodnotia ako zložito štrukturovanú osobnosť, môže

byť dopad stresujúcej udalosti o to závažnejší. Táto skutočnosť však nemôže byť pričítaná žalovaným, vzhľadom na charakter ich konania ako favorizujúce. V tejto súvislosti súd poukazuje, že poškodený bol v zmysle formulácie skutku za ktorý boli žalovaní odsúdení, bol napadnutý dvoma dospelými osobami, bol sotený na elektrické bariérové oplotenie, bol opakovane udieraný do oblasti tváre a niekoľkokrát bol kopnutý do nôh a ďalšej časti tela. Z takéhoto popisu skutku je potrebné podľa názoru súdu vychádzať, pričom je nepochybné, že u každého jedinca je takáto udalosť spôsobilá vyvolať obavy o svoj život a to s príslušnými následkami, ktorých charakter a dopady majú u každej osoby iné následky v závislosti na tom, ako táto osobnosť udalosť prežíva. Výhrady znalca MUDr. Nagya že pri invalidizácii poškodeného bola použitá stredne ťažká depresia považuje súd za vyvrátené a to svedeckou výpoveďou M.. M. F. ktorý uviedol, že v čase prvotnej invalidizácie nebolo možné použiť inú diagnózu ako posttraumatickú stresovú poruchu, pretože neubehla doba potrebná na zistenie jej ďalšieho vývoja.

27. Znalecké posudky súd taktiež hodnotil aj s prihliadnutím na to, že znalec MUDr. Straka poškodeného osobne vyšetril a formuloval aj závery, ku ktorým dospel, pričom hodnotil stav poškodeného v čase vyšetrenia. Vzhľadom na tento dôvod ako aj dôvody uvedené vyššie súd považoval znalecký posudok vypracovaný znalcom MUDr. Máriom Strakom pod č. XXX/XXXXX za objektívnejší. Súd sa taktiež nemohol stotožniť s výhradami žalovaných, že vzhľadom na množstvo posudkov ktoré tento znalec vo veciach vypracováva, nemôže tieto posudky vypracovávať kvalitne a zodpovedne. V tejto súvislosti súd uvádza, že merítkom hodnotenia kvality a odbornosti znaleckých posudkov môžu byť iba skutočnosti majúce odborný a vedecký charakter, pričom počet znaleckých posudkov ktoré znalec vypracováva takýmto kritériom nie je.

28. Podľa § 238 ods. 1 Zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené ako aj vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenie považuje súd nároky uplatnené žalobcom za preukázané a to jednak odsudzujúcim rozsudkom ktorým boli žalovaní v 1/ a 2/ uznaných za vinných z protiprávneho konania, pričom toto protiprávne konanie bolo vzhľadom na vykonané dokazovanie v priamej príčinnej súvislosti s poškodením zdravia T.. C., pritom príčinná súvislosť bola jednoznačne preukázaná závermi znalca MUDr. Mária Straku v jeho Znaleckom posudku č. XXX/XXXX ako aj svedeckou výpoveďou posudkového lekára M.. M. F.. Výška jednotlivých nárokov bola v spore jednoznačným spôsobom preukázaná v duchu požiadavky vyššie citovaného zákonného ustanovenia príslušnými potvrdeniami, z ktorých vyplývala výška vyplatených dávok, pričom je potrebné poukázať na to, že voči preukazovanej výške vyplatených a uplatnených nárokov žalovaní nevznášali námietky. Z uvedených dôvodov teda súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

30. Súd žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v konaní si žalobca žiadnu náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa popri týchto všeobecných náležitostiach uvedie aj to proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie došiel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.